

# RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

## ARREST

nr. 25.715 van 7 april 2009  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X  
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

---

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 10 oktober 2006 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 september 2006.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting ingediend op 28 mei 2008.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 26 februari 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 maart 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat F. COEL verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### **1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:**

- 1.1. X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen het rijk binnengekomen op 16 juni 2006 en heeft zich vluchteling verklaard op 20 juni 2006.
- 1.2. Op 27 juni 2006 nam de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoekster diende een dringend beroep in op 28 juni 2006. Zij werd gehoord op 7 augustus 2006.

- 1.3. Op 11 augustus 2006 besloot de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verder onderzoek noodzakelijk is. Verzoekster diende een schriftelijke verklaring in op 31 augustus 2006.
- 1.4. Op 28 september 2006 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling. Deze beslissing werd op 29 september 2006 aangetekend verzonden en luidt als volgt:

*“U verklaarde een staatloze Koerd uit Syrië (Ajnabi) te zijn en geboren te zijn op 13/11/1973. U bent afkomstig uit het dorp Barzan Kalo en gaf aan aanhanger te zijn van het Yézidi-geloof. U bent gehuwd met Namo Qasho Kamal (O.V.5.591392) en jullie hebben samen één kind. Uw man diende Syrië te verlaten naar aanleiding van een incident in uw dorp met Arabieren. Begin februari 2004 zou er een gevecht geweest zijn tussen een aantal moslims en uw echtgenoot en schoonvader nadat ze jullie religie hadden beledigd. U verklaarde dat uw schoonvader hierbij gewond raakte en dat uw echtgenoot op zijn beurt iemand van de aanvallers verwondde. Vervolgens ging u samen met uw echtgenoot, kind en schoonvader naar de zus van uw man in Barzan stad. Daar vernamen jullie dat de Arabieren op zoek waren naar uw man in jullie dorp en dat ze hem wilden doden. Uw echtgenoot zou in maart 2004 op illegale wijze Syrië verlaten hebben via Turkije en vervolgens naar België zijn gereisd. Hij vroeg op 25/03/2004 asiel aan in België. U en uw kind zouden aanvankelijk in Syrië gebleven zijn om uw schoonvader te verzorgen en uiteindelijk in juni 2006 op illegale wijze het land hebben verlaten via Turkije. Jullie zouden in een vrachtwagen naar België zijn gekomen. U vroeg asiel aan op 20/06/2006.*

*U bracht geen documenten aan ter ondersteuning van uw identiteit, reisweg of asielrelaas.*

#### **B. Motivering**

Niettegenstaande de initiële ontvankelijkheidsbeslissing van het Commissariaat-generaal (CGVS) dient nu, na een grondig heronderzoek van de stukken uit uw administratief dossier en na lezing van de door u ingediende vragenlijst (dd. 24/08/2006) te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt uw land van herkomst te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals begrepen onder de Conventie van Genève en wel om volgende redenen. Bijgevolg acht het Commissariaat-generaal het niet noodzakelijk u nogmaals te horen.

Voorerst dient te worden opgemerkt dat u zich ondanks uw latere vertrek uit Syrië louter en alleen steunt op de asielmotieven aangebracht door uw echtgenoot. U verklaarde persoonlijk geen problemen te hebben gehad en bent naar hier gekomen om uw echtgenoot te vervoegen (gehoorverslag CGVS, p.3). Gezien uw echtgenoot de hoedanigheid van vluchteling werd geweigerd wegens de flagrante bedrieglijkheid van het asielrelaas en u zich baseert op zijn asielmotieven dient ook in uw hoofde een weigeringsbeslissing te worden genomen.

De geloofwaardigheid van het asielrelaas is onder meer in het gedrang wegens diverse tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en deze van uw echtgenoot. Deze werden als volgt uiteengezet in de beslissing van uw echtgenoot: Voorts dient ook nog te worden gewezen op een aantal tegenstrijdigheden en ongerijmdheden tussen uw verklaringen en deze van uw echtgenote waardoor de geloofwaardigheid van het asielrelaas nog verder in het gedrang komt. Zo verklaarde u dus tijdens uw gehoor ten gronde dat ook één van de belagers was neergestoken met een mes. U verklaarde zelf **dat uw vader hem had neergestoken**, maar dat ze u hiervoor kwamen zoeken omdat uw vader al een beetje oud is (gehoorverslag CGVS, TG, p.6). Uw echtgenote verklaarde daarentegen **dat u één van de aanvallers had verwond** omdat zij uw vader hadden verwond, ze verklaarde er overigens **zeker van te zijn dat u degene was die één van de aanvallers had verwond** (gehoorverslag CGVS echtgenote, p.4). Toen ze met uw verklaringen werd geconfronteerd bleef ze bij haar versie, wat geen afdoende verklaring is voor de ernstige tegenstrijdigheid.

Ook verklaarde uw echtgenote **dat er niets werd in brand gestoken** en toen ze werd geconfronteerd met uw verklaringen, namelijk dat de Arabieren ook jullie huis in brand zouden hebben gestoken verklaarde ze van niets te weten (gehoorverslag CGVS echtgenote, p.4). Het is bijzonder bevreemdend dat uw echtgenote hier niet van op de hoogte zou zijn indien dit daadwerkelijk zou zijn gebeurd. Toen uw echtgenote werd gevraagd van wie er werd vernomen dat ze u nog kwamen zoeken nadat jullie bij uw zus waren ingetrokken verklaarde ze **dat ze dit vernam van twee oude vrouwen, Azo en Bahar, en enkel van die twee** (gehoorverslag CGVS echtgenote, p.5). U verklaarde daarentegen zelf dat tijdens het verblijf bij uw zus jullie twee tot drie keer **werden ingelicht door de bureu** , zonder met een woord te

reppen over de twee vrouwen. Toen u werd gevraagd wie die buren dan wel waren die jullie kwamen verwittigen, gaf u de naam **Wazir** en verduidelijkte u verder dat hij de eerste keer alleen kwam en de twee andere keren met zijn verloofde kwam om jullie in te lichten (gehoorverslag CGVS, TG, p.6). Toen uw echtgenote werd geconfronteerd met uw verklaringen gaf ze aan **dat Wazir niet jullie buurman maar wel haar grootvader is en vervolgde ze met te stellen dat ze Wazir niet heeft gezien maar enkel die twee vrouwen** (gehoorverslag CGVS echtgenote, p.5). Deze opeenvolging van flagrante tegenstrijdigheden en ongerijmdheden tussen uw verklaringen en de verklaringen van uw echtgenote ondermijnen op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van het asielrelaas.

Toen uw echtgenoot werd gevraagd waarom u hem pas twee jaar na zijn vertrek kwam vervoegen verklaarde hij dat dit **omwille van financiële redenen** was en dat jullie de middelen niet hadden (gehoorverslag echtgenoot CGVS, TG, p.4). U zelf verklaarde dat dit was **om uw schoonvader te verzorgen** (gehoorverslag CGVS, p.3). Toen u echter werd gevraagd om de blessure van uw schoonvader en de oorzaak ervan wat toe te lichten kon u dit niet. Zo kon u niet aangeven of zijn rugblessure was veroorzaakt door een kogel of door een messteek. Hierdoor komt ook uw geloofwaardigheid verder in het gedrang.

U bracht geen documenten aan ter staving van uw identiteit, reisweg of het asielrelaas.

### **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet voldoet aan de criteria die werden vastgelegd in het Vluchtelingenverdrag (Conventie van Geneve van 28 juli 1951) en bijgevolg niet als Vluchteling kan worden erkend."

## **2. Ten gronde.**

- 2.1. De beroepen van verzoekster en haar echtgenoot Kamal NAMO QASHO (RvV 4148) werden wegens samenhang samen ter zitting behandeld. Deze samenhang blijkt uit het administratief dossier en uit verzoeksters verzoekschrift, dat nagenoeg identiek is aan het verzoekschrift ingediend door haar echtgenoot.
- 2.2. Ter zitting bevestigt verzoekster dat zij zich voor haar asielaanvraag beroept op de motieven die aan de grondslag liggen van de asielaanvraag van haar echtgenoot en dat zij zelf geen eigen feiten inroept.
- 2.3. Bij arrest nummer 25.714 van 7 april 2009 werd aan verzoeksters echtgenoot de erkenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd. Dienvolgens dient ook aan verzoekster de erkenning van de status van vluchteling te worden geweigerd en kan haar evenmin de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.
- 2.4. Daar verzoekster zich in haar verzoekschrift louter beperkt tot het hernemen van de middelen ontwikkeld in het verzoekschrift van haar echtgenoot, verwijst de Raad naar hetgeen hieromtrent werd uiteengezet in arrest nummer 25.714 van 7 april 2009.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 7 april 2009 door:

mevr. M.-C. GOETHALS,      wnd. voorzitter,  
                                         rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,      griffier.

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**K. VERHEYDEN.**

**M.-C. GOETHALS.**